

El Butlletí

Fundació Escola d'Osteopatia de Barcelona

2008/2009

03

DESEMBRE
2008

Editorial

Un dels principals objectius de la Fundació Escola d'Osteopatia de Barcelona és, a més de promoure l'ensenyament i la salut, portar a terme una sèrie de projectes solidaris que abracin el més ampli sector possible de la nostra societat. Com a fundació, doncs, ens proposem treballar a fons en totes aquelles propostes que ens encaminin a ajudar totes aquelles persones més necessitades.

En el camp de l'assistència s'estan duent a terme una sèrie de gestions per tal de poder contactar amb diferents entitats – altres fundacions, associacions, C.A.P., etc., - per tal d'aconseguir una col·laboració conjunta i sempre oferint els nostres serveis clínics com a moneda de canvi. Aquestes entitats ens han d'oferir l'oportunitat d'establir contacte amb la gent més necessitada. Han de ser, en definitiva, un enllaç entre la Fundació i aquella persona malalta que es pot beneficiar dels nostres serveis.

És així com hem engegat un primer projecte força interessant que ens ha de portar a ajudar els infants més necessitats. Aquesta és una de les primeres prioritats que la Fundació s'ha proposat dur a terme: l'ajut als infants. I per això s'està gestionant, tal com dèiem abans, una sèrie de contactes amb entitats sanitàries, socials i d'altres àmbits que treballin en els barris més marginals i més necessitats de la nostra societat. És aquí, en definitiva, on trobarem aquelles famílies amb infants que, amb pocs mitjans o fins i tot sense cap recurs econòmic, puguin ser tractats gratuïtament a la nostra clínica.

En aquests moments la Fundació ja ha obtingut, per a poder tirar endavant aquest projecte solidari, un ajut econòmic que estarà destinat plenament a assolir aquest objectiu: finançar el tractament osteopàtic d'infants de famílies que no puguin assumir el cost d'un tractament d'osteopatia.

Ens sentim orgullosos i contents de poder engegar projectes com aquest que de ben segur ens obriran les portes a nous reptes solidaris que no deixarem escapar i al mateix temps, ens plau poder-ho comunicar en aquest butlletí per tal que tots aquells de vosaltres que ho llegiu i vulgueu aportar idees o col·laboracions, ho pugueu fer a través de la Fundació Escola d'Osteopatia de Barcelona.

Per altra banda i dins de l'àmbit més científic, la Fundació està estudiant la possibilitat de portar a terme un engrescador projecte d'investigació en osteopatia del que esperem treure'n un important benefici acadèmic en el sentit que es donarà, sobretot, més solidesa a la professió ja que la investigació és un dels puntals més importants per el reconeixement de l'osteopatia. Per a poder tirar endavant aquest projecte comptem amb la col·laboració del Dr. Dani Romero que dirigirà i supervisarà tot allò referent a la investigació. Aquesta ens portarà, definitivament, a millorar tots aquells tractaments que ja s'estan realitzant a la nostra clínica sempre a favor de la salut dels pacients que hi assisteixen. La Fundació, per la seva banda, finançarà aquell projecte que sigui seleccionat ajustant-se a les bases establertes.

Desitgem que tots aquests projectes que des de la Fundació es comencen a tirar endavant, obtinguin una bona acollida i que puguin servir, de la millor manera, a tots aquells que ho necessiten.

Benvolguts amics,

M'illusiona poder-vos felicitar el Nadal des d'aquest tercer Butlletí de la FEOB amb l'esperança que cada dia que passa, l'espereu amb més ganes per trobar-hi fragments de la vida de l'escola, la clínica i la Fundació.

A tots vosaltres estudiants, tant els que us trobeu a l'inici, com els que esteu al mig o al final de la vostra formació com a osteòpates, així com aquells que ja sou professionals, i als que per algun motiu o altre esteu en relació amb aquesta gran família que és l'osteopatia, m'agradaria poder-vos transmetre els millors desitjos per aquest nou any que aviat començarà i impregnar-vos una mica amb la il·lusió d'aquestes festes que no només ens fan obrir regals, sinó també els nostres cors.

Una abraçada,

Pau Dalmau

Director

www.eobosteopatia.com

ENQUESTA

“No puc entendre que una persona estudiï osteopatia sense acabar canviant la seva manera d’entendre les coses”

EULÀLIA MASCARÓ
Alumna de quart curs

QUÈ ET VA PORTAR A ESTUDIAR OSTEOPATÍA?

En un principi detestava el tema d’osteopatia perquè només sabia que es manipulaven les vèrtebres i ho identificava amb la quiropràxia. Però reconec que en una recerca a la universitat de fisioteràpia, ja m’havia interessat una mica pel tema de l’osteopatia cranial. Aquesta mini recerca va quedar guardada en un calaix fins que un dia vaig assistir a una xerrada sobre osteopatia i els infants que la donava l’Elena Golvano

i allí vaig començar a descobrir un nou món a banda de les manipulacions i me’n vaig adonar que podia ajudar els pacients molt més del que em podia pensar.

QUINES EXPECTATIVES TENIES ABANS DE COMENÇAR? S’HAN ACOMPLERT AQUESTES EXPECTATIVES?

No en tenia cap d’expectativa i no sabia ben bé on em ficava. Això sí, sabia que hauria d’estudiar molt, i

dedicar-hi força temps tot i que no tenia clar fins a quin punt. Però tenia esperances d’obtenir noves eines per poder tractar els meus pacients, però en cap moment sabia fins on podria arribar.

Cada cop tinc més clar que no hi ha un sostre ben marcat sinó que el sostre de les teves expectatives se’l marca un mateix a mida que s’enriqueix amb nous coneixements.

QUÈ T’HAN APORTAT ELS ESTUDIS D’OSTEOPATIA?

M’han aportat una nova filosofia d’entendre les persones i una nova manera de treballar. Sé que dos més dos no són quatre, que el cos és tan savi i amb tant de coneixement, que per molt que l’estudiem mai no en sabrem prou. Que tothom té les eines per curar-se ell mateix i només necessitem saber quines són i com aconseguir-les o com desenvolupar-les, que això és el més difícil. I finalment he vist que les tècniques manipulatives no són tan desastroses com jo les interpretava.

COM T’HAS SENTIT TRACTADA A L’ESCOLA?

De moment força bé. Suposo que tothom té algun problema amb els estudis, amb els nous coneixements i la manera de

gestionar-ho des del punt de vista educatiu, però suposo que dins de tot al ser una escola, hi ha unes normes que cal complir. Però de moment he trobat un tracte força accessible i proper.

HA CANVIAT LA TEVA TRAJECTÒRIA PROFESSIONAL A REL DELS ESTUDIS REALITZATS I QUE ESTÀS A PUNT D’ACABAR?

Aquí la meua vida ha canviat radicalment. En primer lloc, he deixat una feina fixa (en un lloc municipal) per a poder treballar segons el meu concepte sobre les persones, la malaltia i la disfunció. Segon, he canviat el lloc de residència i he tornat a casa (Menorca) per a poder fer millor aquesta feina en l’entorn que jo volia i de la manera que jo volia. I per últim, he aconseguit establir la meua consulta i atendre els meus pacients com jo crec, sense que ningú em digui com fer-ho ni quan fer-ho. Així que puc dir que gràcies a l’osteopatia he fet un gir de cent vuitanta graus. No puc entendre que una persona estudiï osteopatia sense acabar canviant la seva manera d’entendre les coses. A mi, personalment, potser m’ha resultat més fàcil perquè vinc del món de l’educació especial on tot és diferent i això va fer que comencés els estudis amb la ment més oberta.

RECORD

CARME SORIA I BIGORDA

Si bé és cert que parlar d’algú que no hi és ens pot fer caure en el tòpic de dir només coses bones, aquesta vegada no ho podem ni ho volem evitar perquè estem parlant d’una bona persona que, al llarg dels anys que ens va acompanyar, ens va deixar una forta empremta.

La Carme va ser, sempre, una persona inquieta professionalment, però també com a mare i amiga. Es va

formar a l’Escola de Roland Lorilleux juntament amb altres companys de l’Escola d’Osteopatia de Barcelona amb els que va compartir, a partir d’aleshores, una forta amistat. Molt ben formada professionalment, era pionera en moltes tècniques i estava de tornada en moltes coses quan se li feia alguna proposta innovadora. Al mateix temps, era discreta i humil en la seva activitat professional.

Les seves inquietuds la van portar a crear, juntament amb el seu amic Lluís Vidal, un centre d’osteopatia on compartien coneixements, experiències i també il·lusions sobretot en projectes. Com professional de l’osteopatia i el fet de parlar diferents llengües, li va permetre viatjar arreu del món per millorar la seva formació: algunes universitats d’Estats Units, Austràlia, i Europa li van servir de molt per perfeccionar tècniques i conèixer altra gent

amb noves inquietuds; però també es formava, al mateix temps, com a persona. I és que la Carme era, sobretot, molt espiritual, podríem dir que era “molt elevada espiritualment” i això l’ajudava força en els tractaments dels seus pacients dels que veia, principalment, la persona i la seva espiritualitat. S’interessava molt pel ioga i per tots aquells temes de caire espiritual de la persona però fora de l’àmbit religiós.

“La calidad del corazón y la sencillez mental, mejoran la calidad de nuestro trabajo”

BRUNO DUCOUX

TENGO ENTENDIDO QUE SU TRABAJO ES LLEVAR AL PACIENTE A UN ESTADO DE QUIETUD (“STILL POINT”) CON LA FINALIDAD QUE SEA CONSCIENTE DE SU SALUD Y, POR LO TANTO, DE SUS DIFICULTADES. ESTE MÉTODO ESTÁ INFLUENCIADO POR EL TRABAJO DEL SR. JAMES JEALONS EN BIODINÁMICA. ¿CUÁLES SON LAS DIFERENCIAS O PARTICULARIDADES ENTRE SU TRABAJO Y EL DE BIODINÁMICA CLÁSICA?

El trabajo que yo tengo no es más que la suma de todo el trabajo que he encontrado. Creo que más allá

de las diferencias entre lo que me aportaron mis profesores y lo que trabajo hoy, lo que realmente me importa es la complementariedad de ambas cosas.

La osteopatía biodinámica es un elemento de comprensión de la salud que debería ser un concepto destacado más allá de su contexto. En nuestra profesión partimos de la mano y vamos hacia la cabeza y el corazón y no se trata, solamente, de aprender un concepto y después llevarlo a la práctica.

Lo que aprendí de Jean Jelous es algo que ya estaba presente en el propio Still y lo que éste aportó a la medicina actual, ya existía antes.

Creo que hay una medicina que busca la salud de las personas y yo intento estar en este gran río que busca la salud y no tanto la enfermedad.

ENTIENDO QUE SU ABORDAJE ES APLICABLE A CUALQUIER EDAD. ¿Y EN NIÑOS? ¿HAY ALGÚN BENEFICIO EN ESTE TIPO DE TRABAJO?

Alguien dijo que si plantabas una planta y estaba torcida, acabaría creciendo un árbol torcido. Nuestra función como osteópatas es llevarlo tan arriba como sea posible de manera que el árbol pueda dar buenos frutos y sea un gran árbol. Esto me ha llevado directamente a interesarme por los niños y no solo en el nacimiento sino también en la vida intrauterina. Cuanto antes lo tratemos mejor porque en los bebés todo es posible porque todo está escrito en su cuerpo y en sus tejidos. El trabajo no es manipular algo sino estar presente, ser un punto de apoyo, un fulcro para que la salud en el individuo se pueda desarrollar de la mejor manera.

La osteopatía en los niños es, verdaderamente, una suerte para la humanidad del futuro y esto va más allá de nosotros como pequeñas personas que somos.

UNA PARTICULARIDAD PROFESIONAL SUYA ES QUE ALTERNA LA OSTEOPATÍA CON UNA GRAN CONCIENCIA DE LA PERCEPCIÓN Y POR OTRO LADO DEDICA MUCHO TIEMPO A LAS ORGANIZACIONES

EUROPEAS PARA EL RECONOCIMIENTO DE LA OSTEOPATÍA HACIENDO MÁS UN TRABAJO DE GESTIÓN Y POLÍTICO. ¿CÓMO VIVE Y CÓMO COMBINA ESTAS DOS ACTIVIDADES TAN DIFERENTES?

Creo que no nos desarrollamos por nosotros mismos sino que siempre hay que tener conciencia del entorno en el cual estamos, así como del interés general. Estamos simplemente de paso.

Intento juntar el trabajo que hago con mis pacientes o con otros con la transmisión a mis alumnos. Intento aportar todo aquello que creo que es del interés general para que la osteopatía pueda desarrollarse. Estamos en un pequeño principio que será un desarrollo enorme en relación a la salud a nivel de todo el mundo. En este principio de salud que buscamos, no utilizamos medicamentos, somos muy ecológicos y por lo tanto la relación entre la eficacia y el coste es muy buena. Por lo tanto es muy importante para la sociedad porque de entrada podemos ahorrarnos millones de euros en nuestra economía. Intentamos buscar este tipo de emisión de la salud para el desarrollo de la humanidad que no deja de ser un pueblo donde todos estamos conectados.

Creo que es bueno estar conectado con el resto de los países para que todo esto se pueda desarrollar.

Dins la seva activitat diària, es dedicava, sobretot, a la pediatria i a l'osteopatia biodinàmica i en cap moment, des del silenci i la calma que la caracteritzava, va perdre la capacitat de recerca i practicava aquell “non stop” que la feia una persona activa al cent per cent i servidora dels demés fins el darrer moment. I no solament en la feina, sinó també i en parts iguals, ho posava en pràctica amb la seva família i amb els seus amics, compartint

la il·lusió de totes aquelles activitats fora de l'àmbit professional.

Amb els anys, els camins es retroben i la malaltia que se la va endur, va fer que coincidís de nou amb el que havia compartit la primera feina, en Lluís Vidal, i amb qui va compartir, també, els darrers moments.

Sorpren, potser, la manera d'afrontar la malaltia i la pròpia mort. Mai va voler ser tractada convencio-

nalment i ella mateixa va cercar alternatives de la manera que ella creia més adient. Tal vegada la plena consciència d'allò que se l'havia d'endur, va fer que s'enfrontés, plenament i amb valentia, a les darreres dificultats que l'apagaven a poc a poc, compartides solament, amb els familiars més propers i amb aquell amb qui havia participat en tantes il·lusions i projectes professionals.

Des de l'orgull d'haver treballat amb ella i d'haver compartit una amistat sincera, la Carme Soria ens va deixar amb unes darreres paraules colpidores i plenes de valentia i mostrant, encara, una preocupació pels demés i una gran espiritualitat:

“Cal tenir dosis de paciència congelada i deixar que et guïïn els àngels. Jo em sento feliç i segueixo guanyant poc a poc... T'envio rius de llum amorosa”. Així parlava

a un amic amb qui compartia malaltia.

T'agraïm Carme, aquesta “impregnació de lluminositat” que has anat deixant per tots els llocs on has passat i per haver pogut compartir amb tu, tants i tants bons moments, sempre “amb gran respecte i amor” tal com tu deies sempre.

Amb agraïment i en homenatge et donem les gràcies.

ENTREVISTA

JORGE MOLL
Alumne de primer curs

“El més important és implicar-te en el procés d’aprenentatge i saber assimilar tots el coneixements.”

QUÈ ET VA PORTAR A ESTUDIAR OSTEOPATIA?

De fet, ja sabia que volia estudiar osteopatia, però la manera, diguem-ne, legal per fer-ho era estudiant primer fisioteràpia. Així la fisioteràpia va ser un mitjà per seguir estudiant osteopatia. L’osteopatia crec que és un mitjà per poder veure el cos d’una manera més global, més sencera i d’aquesta manera poder treballar amb la persona i ajudar-la a sanar, a guarir els seus mals i a entendre-la com a persona, com a ésser humà.

QUINES EXPECTATIVES TENS DE CARA AL FUTUR?

La màxima aspiració és aprendre el màxim possible i a partir d’aquí

transmetre, a través dels tractaments i si cal a través de la docència, tot allò que sé, tot allò que he après. També vull progressar no solament com a professional, sinó també com a persona perquè penso que aquesta professió és del tot humana i pots ajudar molt a tots aquells que ho necessiten.

QUÈ CREUS QUE ET PODEN APORTAR ELS ESTUDIS D’OSTEOPATIA?

Crec que la millor aportació que em poden donar els estudis d’osteopatia és una bona base teòrica i pràctica de treball per poder afrontar totes aquelles situacions clíniques que se’m presentin en un futur, però també una bona

formació humana per poder entendre i ajudar les persones que tracti.

EN EL POC TEMPS QUE PORTES A L’ESCOLA, COM T’HI TROBES? COM ET SENTS TRACTAT?

Molt bé, la veritat i ho dic sincerament. Sobretot el que més valoro és la il·lusió de tot el professorat i de tots els que treballen a l’escola. La bona formació que tenen i que saben transmetre als alumnes. És d’agrair poder aprendre i al mateix temps veure que la gent que t’ensenya ho fa amb una gran il·lusió i que sent la professió amb ganes que aprenguis. Això és molt positiu i fa que et sentis bé i molt ben acollit a l’escola.

CREUS QUE CANVIARÀ LA TEVA TRAJECTÒRIA PROFESSIONAL A REL DELS ESTUDIS D’OSTEOPATIA?

Penso que sí. Qualsevol cosa que aprenguis et fa canviar; qualsevol carrera universitària o qualsevol ofici o treball que aprenguis influeix en la trajectòria professional. El més important és sentir-ho i implicar-te en el procés d’aprenentatge i cal saber assimilar tots el coneixements que et van donant.

Clínica docent:
Tractament que genera coneixement

Primera visita gratuïta: una bona excusa per cuidar la teva salut.
Alumnes EOB tractament gratuït i 50% de descompte per als familiars.

Truca'ns al 93 241 79 40

CLINICA D’OSTEOPATIA DE BARCELONA
Fundació Escola d’Osteopatia de Barcelona

Santaló 134 baixos / 08021 Barcelona / Tel. 93 241 79 40 / 93 241 79 52 / Fax 93 414 46 24
Rambla Sant Just, nº 6 local 1 / 08960 Sant Just Desvern / Tel 93 480 25 15 T Fax 93 371 94 04
www.osteopatiabarcelona.com / clinica@osteopatiabarcelona.com